

בש"פ 6944/20 - פלונית נגד ימ"ר דרום - מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6944/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשת:

פלונית

נגד

המשיב:

ימ"ר דרום - מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עמ"י 14083-10-20 מיום 11.10.2020 שניתנה על ידי כב' השופט אריאל חזק

בשם המבקשת:

עו"ד מוחמד ראחל

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטא' חזק) בעמ"י 14083-10-20 מיום 11.10.2020, בגדרה נדחה ערר המבקשת על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (השופט' עטר) במ"י 7799-10-20 מאותו יום להורות על הארכת מעצרה של המבקשת עד ליום 13.10.2020.
2. ביום 6.10.2020 נעצרה המבקשת בגין חשד במעורבות ברצח שהתרחש באותו יום בבאר שבע, בעבירת קשירת קשר לביצוע הרצח, עבירת שיבוש חקירה ועבירה של החזקת סכין שלא כדין.

למחרת היום, הוארך מעצרה של המבקשת בהחלטת בית משפט השלום (השופט א' דורון) עד ליום 11.10.2020, לנוכח קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות.

3. בהחלטתו מהיום, ה-11.10.2020, ציין בית משפט השלום כי אין מחלוקת בין הצדדים כי למבקשת לא מיוחס "ביצוע הרצח עצמו אלא מעורבות מסוימת בהתרחשויות הנוגעות לרצח", וכי קיימים עצורים נוספים בפרשה "אשר חלקם הלכאורי שונה".

נקבע כי קיים חשד סביר למעורבות המבקשת בהתרחשויות הנוגעות להמתת המנוח ובפציעתו של אחר, וכי "קיים יותר מאשר חשד סביר" ביחס לחלקה בשיבוש החקירה, תוך שנקטה ב"פעולות אקטיביות" לשם כך. בהקשר זה צוין כי כאשר נשאלה המבקשת בחקירתה באשר לפעולות אלו, נמנעה מלספק הסבר המניח את הדעת בעניין, ושמרה לפרקים על זכות השתיקה בחקירתה כאשר נשאלה על כך.

לבסוף קבע בית משפט השלום כי בשים לב לחשש כי המבקשת תפעל לשיבוש החקירה, ובהתחשב באופי פעולות החקירה המתוכננות, אין להסתפק בחלופת מעצר ויש להאריך את מעצרה. אולם, לנוכח חלקה של המבקשת במעשים המיוחסים לה, גילה הצעיר והיעדר עבר פלילי לחובתה, האריך בית משפט השלום את מעצר המבקשת עד ליום 13.10.2020 בלבד.

4. ערר המבקשת על החלטה זו נדחה בהחלטת בית המשפט המחוזי מהיום.

בהחלטתו, ציין בית המשפט המחוזי כי כיום, חשודה המבקשת בסיוע לאחר מעשה הרצח, שיבוש הליכי חקירה וקשירת קשר לביצוע פשע; וקבע כי קיימות ראיות לכאורה אשר ניתן ללמוד מהן על מעורבות העוררת באירוע ושיבוש החקירה.

בהקשר זה, הודגש כי מעצרה של המבקשת "אינו מוארך בשל שתיקתה בחקירה, אך שתיקתה מציגה חללים שיש למלא ... בדרך של השלמת חקירה" המצדיקה את המשך מעצרה.

5. מכאן הבקשה של פניי רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי.

בבקשתה, טוענת המבקשת בתמצית כי אין להורות על מעצרה בלא לפרט את עובדות המעשה שבו היא חשודה, ובלי לציין בבקשת המער את סעיפי העבירות המיוחסות לה. עוד נטען, כי אין להורות על מעצרה בחשד לשיבוש הליכי משפט בגין חוסר שיתוף פעולה בחקירה.

6. לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

כידוע, ככלל לא תינתן רשות לערור על החלטה בעניין מעצר, אלא במקרים שבהם מעוררת הבקשה סוגי המשפטיות עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או במקרים אשר בהם ההחלטה עליה נסובה הבקשה פוגעת במבקש באופן חריג וקיצוני (בש"פ 6738/20 חטיב נ' מדינת ישראל (24.9.2020)).

7. עניינה של המבקשת אינו נמנה עם מקרים אלו.

חרף ניסיונה של המבקשת לשוות לבקשתה נופך עקרוני, אין בה כדי לעורר סוגיה עקרונית כלשהי.

כפי שנקבע לא אחת, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפני הגשת כתב אישום, אין להיכנס "לעובי הקורה המשפטית ולניתוח משפטי מדוקדק של העבירות" (ראו למשל בש"פ 5610/06 פדרמן' מדינת ישראל, פסקאות 11-5 (25.7.2006)). מקומן של סוגיות אלו להתברר לאחר הגשת כתב האישום - באם יוגש. בשלב מוקדם זה, על בית המשפט לבחון אם קיים חשד סביר לביצוע עבירה שאיננה חטא, ואם מתקיימות עילות המעצר המנויות בסעיף 13(א) לחוקסדרהדיןפלילי (סמכויותאכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996.

כפי שהדגיש בית משפט השלום, במקרה דנן קיים חשד סביר למעורבות המבקשת באירועים אשר במהלכם מצא המנוח את מותו, וכן בשיבוש הליכי החקירה - ועל כן קיים אף חשש כי תשוב ותפעל לשיבוש החקירה.

8. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ג בתשרי התשפ"א (11.10.2020).

ש ו פ ט